

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **P., s.r.o.**, so sídlom v B., IČO: X., zastúpenej advokátskou kanceláriou F., s.r.o., so sídlom v B., proti žalovanej **Slovenskej republike**, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom v Bratislave, Župné nám. č. 13, **o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy**, vedenej na Okresnom súde Bratislava V pod sp. zn. 42 C 176/2012, o dovolaní žalobkyne proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave zo 17. októbra 2012 sp. zn. 4 NcC 102/2012, takto

r o z h o d o l :

Konanie o dovolaní **z a s t a v u j e**.

Žalovanej nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Žalobkyňa podala 27. septembra 2012 na Okresnom súde Bratislava V žalobu, ktorou sa voči žalovanej domáhala náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“). V žalobe medziiným uviedla, že predmetnú ujmu jej spôsobil nesprávnym úradným postupom Okresný súd Bratislava V, preto jeho sudcovia nemôžu danú vec prejednať a rozhodnúť. Vzhľadom na to žiadala, aby Krajský súd v Bratislave rozhodol o prikázaní tejto veci inému súdu toho istého stupňa (§ 12 ods. 1 O.s.p.).

Okresný súd Bratislava V považoval žalobu v uvedenej časti za námietku zaujatosti sudcov, a preto po vyjadrení sa jeho sudcov predložil spis Krajskému súdu v Bratislave.

Krajský súd v Bratislave uznesením zo 17. októbra 2012 sp. zn. 4 NcC 102/2012 rozhodol, že sudcovia tohto súdu (výpočet ktorých obsahuje výroková časť predmetného uznesenia) nie sú vylúčení z prejednávania a rozhodovania danej veci a že JUDr. Jana Tamášiová je vylúčená z konania a rozhodovania predmetnej veci. V odôvodnení uviedol, že postupoval podľa § 14 a nasl. O.s.p. a dospel k záveru, že ani u jedného z týchto sudcov s výnimkou JUDr. Jany Tamášiovej, nie sú dané okolnosti, ktoré by ich vylučovali z prejednávania a rozhodovania tejto veci.

Uvedené uznesenie Krajského súdu v Bratislave napadla žalobkyňa dovolaním, ktoré odôvodnila tým, že v konaní rozhodovali vylúčení sudcovia (§ 237 písm. g/ O.s.p.), dovolaním napadnuté rozhodnutie je vecne nesprávne a zasahuje do jej práva na nestranný súd a zákonného sudcu. Žiadala napadnuté rozhodnutie zrušiť a vec vrátiť Krajskému súdu v Bratislave na ďalšie konanie.

Žalovaná sa k dovolaniu písomne nevyjadrila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalobkyňa zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O.s.p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Podľa § 236 ods. 1 O.s.p. dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa. Najvyšší súd zdôrazňuje, že v zmysle tohto ustanovenia môže účastník konania napadnúť dovolaním iba právoplatné rozhodnutia „odvolacieho“ súdu. Odvolacím súdom je krajský súd, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu okresného súdu (§ 10 ods. 1 O.s.p.) a Najvyšší súd Slovenskej republiky, ak rozhoduje o odvolaní proti rozhodnutiu krajského súdu ako súdu prvého stupňa (§ 10 ods. 2 O.s.p.).

V danom prípade dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, ktorým Krajský súd v Bratislave rozhodoval nie ako súd odvolací (nekonal v zmysle § 201 a nasl. O.s.p.), ale ako súd nadriadený Okresnému súdu Bratislava V (konal v zmysle § 14 a nasl. O.s.p.). Dovolaním

žalobkyne je teda napadnuté rozhodnutie iného než odvolacieho súdu; takéto rozhodnutie nie je spôsobilým predmetom dovolania.

Keďže dovolanie môže byť podané len proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, Občiansky súdny poriadok ani neupravuje funkčnú príslušnosť na prejednanie dovolania smerujúceho proti rozhodnutiu iného než odvolacieho súdu. Nedostatok funkčnej príslušnosti súdu na prejednanie veci patriacej do právomoci súdov je neodstrániteľný nedostatok podmienky konania, so zreteľom na ktorý súd konanie zastaví (§ 104 ods. 1 O.s.p. v spojení s § 243c O.s.p.). Najvyšší súd preto konanie o dovolaní žalobkyne zastavil.

Dovolaateľka z procesného hľadiska zavinila, že sa dovolacie konanie muselo zastaviť a vznikla jej povinnosť nahradiť žalovanej trovy tohto konania. Dovolací súd jej nepriznal náhradu trov konania, lebo nepodala návrh na rozhodnutie o priznaní tejto náhrady (§ 243b ods. 5 veta prvá O.s.p. v spojení s § 151 ods. 1 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 20. februára 2014

JUDr. Emil F r a n c i s c y, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Klaudia Vrauková